

Szeged, 1887. december 12. – Szeged, 1980. szeptember 9.

Földművescsaládból származott. Szeged-Alsóvárosban hat elemit és egyéves ismétlőiskolát végzett. 1911–1914 között egy helyi építőmesternél tanulta ki a kőművesmesterséget, segédlevelet szerzett. Az első világháborúban tűzérként az orosz fronton teljesített szolgálatot. Hazatérte után pár hold örökölt földjén gazdálkodott, amelyet házasságkötése után felesége 14 kat. holdjával együtt művelt meg. Részt vett az erdélyi és a felvidéki visszacsatolásban, de a frontra nem vitték ki. Ismerte a népi írók műveit, ezek hatására lépett be 1944 novemberében a Nemzeti Parasztpárt szegedi szervezetébe. December 4-től pártja küldötte a Szegedi Nemzeti Bizottságban. 1944. december 16-án a szegedi népgyűlésen az Ideiglenes Nemzetgyűlés képviselőjévé választották. Pártja őt delegálta a Szeged Városi Igazoló Bizottságba. 1945 végétől a NPP szegedi szervezetében sem vállalt politikai szerepet. 1953-ban fel kellett adnia önállóságát, bekényszerítették a szegedi Táncsics Mihály Termelőszövetkezetbe, de egy év elteltével – élve a kilépés lehetőségével – ismét önálló gazdálkodásba fogott 1960 végéig. Akkor újból a korábbi – most Móra Ferenc nevét viselő – téesznek lett a tagja, a kőművesbrigádban foglalkoztatták. 1964 áprilisában nyugdíjba vonult, öregségi járadékot kapott.